

КАД РЕЧИ ЗАЋУТЕ

Желим да их саопштим,
из срца да их обелоданим,
негде на сигурно да их ставим.

Трпим, болујем...

Кô заклетву светог ратника
што на душу тамњан ставља,
свети огањ бих да запалим.

Жудим да их изговорим.

Ал' ако их сад обзнаним,
да ли би их прихватили,
кога ли би додирнуле?

Безбедне су, ту у мени
дубоко сакривене.

Да у тами не потамне,
да не буду поражене,
сјај да не изгубе,
чекају да буду записане.

Чувам их, а сламају,
душу ми кидају.

Гактање гаврана
с временом путује:
светогрђе, блуд, мржња
размичу границе.

Недостојност свето уништава.

Пени неизговор...
Речи траже свој пут.

Треба ми храброст,
прави тренутак
да се огласим.

Ожиљци, страдања, непокој и бол
разлог су да их саопштим.

Песмама да вам се обратим.